EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 1.9.2022
COM(2022) 433 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

Drugo letno poročilo o pregledu neposrednih tujih naložb v Unijo

{SWD(2022) 219 final}

UVOD

To poročilo je drugo letno poročilo Evropske komisije o uporabi uredbe EU o pregledu neposrednih tujih naložb (v nadaljnjem besedilu: uredba o pregledu neposrednih tujih naložb ali uredba).

Zagotavlja preglednost nad operacijami v zvezi s pregledom neposrednih tujih naložb v EU in razvojem nacionalnih mehanizmov pregleda v letu 2021[1]. Prispeva k odgovornosti Unije na področju, na katerem ob upoštevanju zadevnih varnostnih interesov preglednost nad posameznimi transakcijami ni niti mogoča niti primerna.

Temelji na poročilih 27 držav članic in drugih virih ter zajema štiri poglavja:

- Poglavje 1 o trendih in podatkih v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami v EU;
- Poglavje 2 o zakonodajnem razvoju v državah članicah;
- Poglavje 3 o dejavnostih pregleda neposrednih tujih naložb s strani držav članic;
- Poglavje 4 o mehanizmu sodelovanja EU pri pregledu neposrednih tujih naložb.

To letno poročilo se sprejme hkrati z letnim poročilom o nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo. Pregled neposrednih tujih naložb in nadzor izvoza sta pomembni orodji za strateški nadzor trgovine in naložb, da se zagotovi varnost v Evropski uniji.

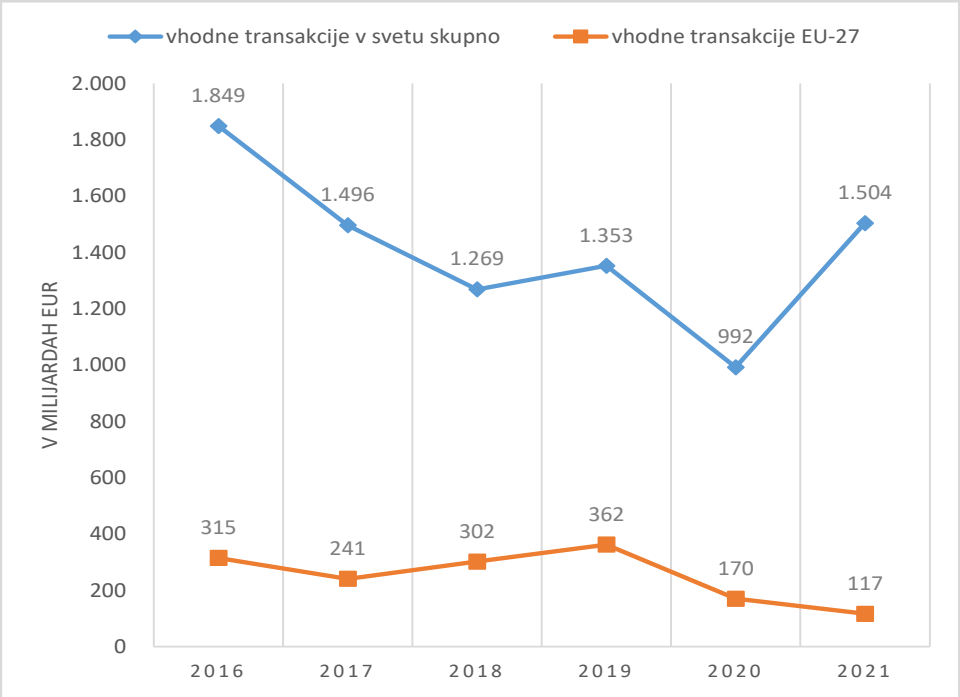
[1] Prvo letno poročilo je zajemalo krajše obdobje, tj. od 11. oktobra 2020 do 30. junija 2021. Zato obstaja prekrivanje s tem poročilom, ki zajema tudi obdobje od 1. do 30. junija.

POGLAVJE 1 – NEPOSREDNE TUJE NALOŽBE V EVROPSKO UNIJO – TRENDI IN PODATKI

Leta 2021 so se svetovne neposredne tuje naložbe okrepile po upočasnitvi v letu 2020, ki jo je povzročila pandemija COVID-19. Svetovni prilivi so leta 2021 dosegli 1,5 bilijona EUR (**slika 1**), kar je povečanje za +52 % v primerjavi z letom 2020 in povečanje za +11 % glede na ravni iz leta 2019 pred pandemijo COVID-19.

EU je leta 2021 prispevala k svetovnemu okrevanju s 117 milijardami EUR vhodnih neposrednih tujih naložb, kar je 8 % svetovne ravni (ta je leta 2019 znašala 27 %), kar pomeni 31-odstotno zmanjšanje glede na ravni iz leta 2020 in –68-odstotno zmanjšanje v primerjavi z letom 2019. Rezultat EU je posledica zmanjšanja vhodnih neposrednih tujih naložb na Irskem, v Nemčiji in Luksemburgu ter dezinvestiranja na Nizozemskem[2].

Slika 1: Tok vhodnih neposrednih tujih naložb v svetu in EU

Vir: OECD, podatki pridobljeni 29. aprila 2022. Podatki se nanašajo na tokove vhodnih neposrednih tujih naložb.

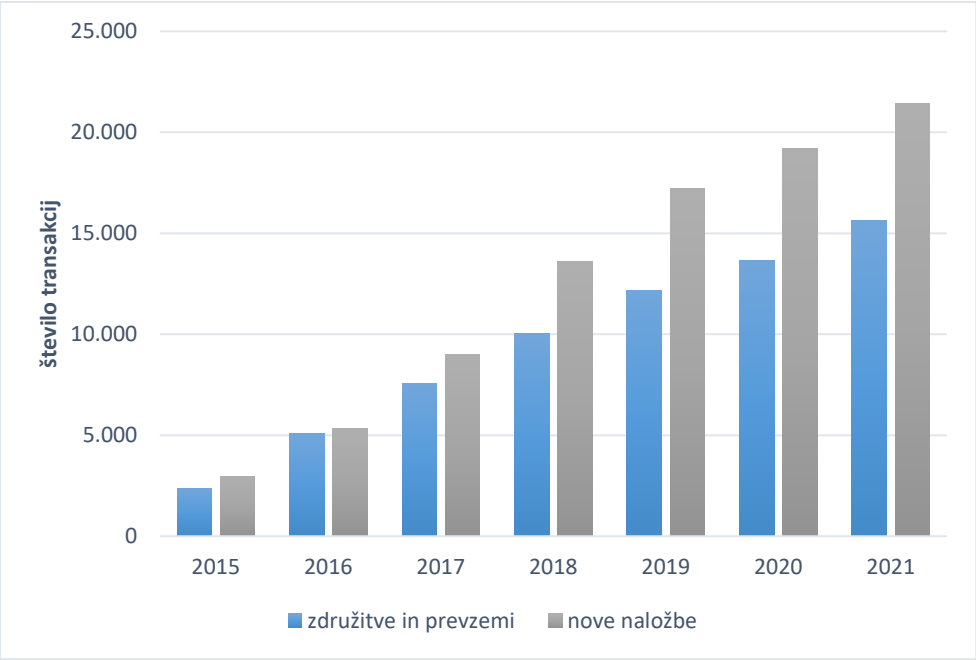
V letu 2021 se je zaradi močnih trgov lastniških vrednostnih papirjev in okrevanja zaupanja podjetij povečalo število združitev in prevzemov ter novih transakcij na svetovni ravni, vendar še ne v EU-27[3] (**slika 1**), kljub zmanjšanju skupnih prilivov neposrednih tujih naložb. Število prevzemov in novih naložb se je v EU v primerjavi z letom 2020 povečalo za +32 % oziroma +12 %[4].

[2] OECD FDI IN FIGURES (Neposredne tuje naložbe v številkah), april 2022.
[3] Pitchbook, Global M&A report (Poročilo o združitvah in prevzemih v svetu), 2021.
[4] GLOSAR: Izraz *tuj vlagatelj* uporabljamo za opredelitev subjektov iz tretjih držav (podjetij ali oseb), ki pridobivajo lastniške deleže ali začenjajo nove naložbene projekte (na kratko: nove naložbe) v EU. Izraza *tuj* in *iz tretjih držav* se

Vendar so prevzemi ostali 9 % pod ravnjo iz leta 2019. Pri novih naložbah je razlika v primerjavi z letom pred pandemijo dosegla –39 %.

Trend naraščanja skupnih tokov tujih transakcij v EU-27 potrjuje odprtost držav EU za tuje naložbe kljub upočasnitvi, ki jo je povzročila pandemija COVID-19 (**slika 2**), pri čemer so se v zadnjih petih letih povprečno povečale za več kot 2 100 prevzemov in 3 200 novih naložb na leto.

Slika 2: Skupno letno število transakcij v EU-27 v obdobju 2015–2021

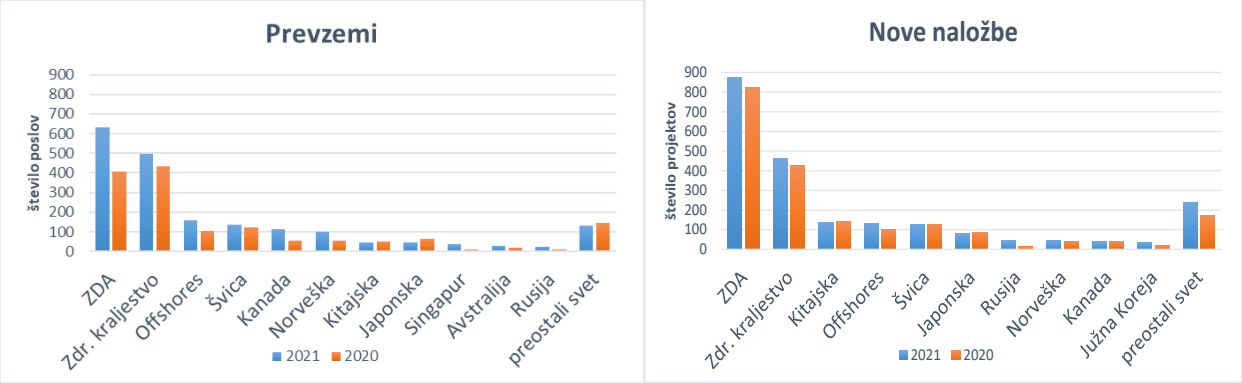
Vir: podatki Skupnega raziskovalnega središča na podlagi podatkov podjetja Bureau van Dijk, pridobljenih 22. februarja 2022 Podatki za leto 2015 ustrezajo tokovom neposrednih tujih naložb v letu 2015, medtem ko podatki za naslednja leta ustrezajo skupni vsoti letnih tokov.

Medletni podatki po tujih jurisdikcijah kažejo povečanje števila poslov in projektov za večino držav izvora v letu 2021 (**slika 3**). ZDA so bile leta 2021 največji tuji vlagatelj, kar je predstavljalo 32,3 % vseh prevzemov in 39,4 % novih naložb, sledilo pa jim je Združeno kraljestvo s 25,6 % oziroma 20,9 %. Pomembni izjemi sta Kitajska in Japonska, ki ostajata pod ravnmi iz leta 2020. Zlasti Kitajska s 2,3 % vseh tujih prevzemov v letu 2021 (zmanjšanje s 3,4 % v letu 2020) in 6 % novih naložb (s 7,1 % v letu 2020) pri zagonu sklepanja poslov ni bila uspešna, kljub nekaterim velikim napovedanim združitvam in prevzemom ter novim naložbam, ki so povečale vrednost kitajskih naložb na 9 milijard EUR v letu 2021 (s 6,5 milijarde EUR v letu 2020).

uporabljata kot sopomenki. V celotnem besedilu izraz *prevzemi* opredeljuje prevzeme lastniških deležev v podjetjih EU, bodisi združitve in pripojitve bodisi deleže pod 50 %, vendar nad 10 % kapitala, izraz *transakcije* pa se nanaša na vsoto prevzemov in novih naložb. Tuje transakcije se nanašajo na posle, pri katerih ima vlagatelj končnega lastnika zunaj EU. Končni lastnik je subjekt, ki ima neposredno ali posredno v lasti vsaj 50,01 % delnic neposrednega vlagatelja.

Strog kitajski nadzor kapitala in koncentracija naložbenih dejavnosti v ključnih industrijskih sektorjih sta leta 2021 negativno vplivala na sklepanje poslov kitajskih podjetij.[5] Medtem ko je v letu 2021 večina jurisdikcij dosegla raven prevzemov lastniških deležev pred pandemijo COVID-19, nekatere od njih pa so se celo izboljšale glede na ravni iz leta 2019[6], pa je bila raven novih naložbenih projektov še vedno nižja v primerjavi z ravnmi iz leta 2019. Edina izjema v tem primeru so offshore države[7] (v letu 2021 je bilo zbranih 133 projektov, kar je več kot 106 v letu 2019) in Rusija[8] (46 projektov v letu 2021, kar je več kot 20 v letu 2019).

Slika 3: Število prevzemov lastniških deležev (levo) in novih naložb (desno) v letih 2021 in 2020 – Podrobnosti po tujih jurisdikcijah (deset največjih vlagateljev)*

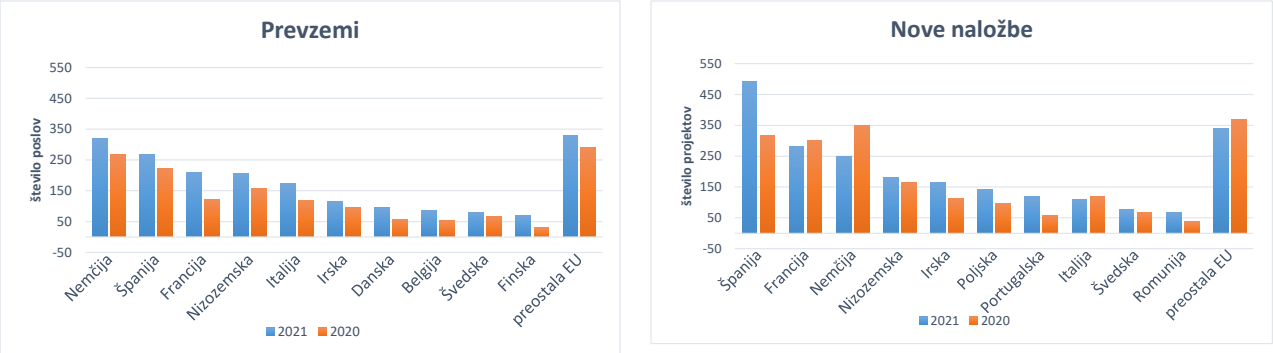
Vir: podatki Skupnega raziskovalnega središča na podlagi podatkov podjetja Bureau van Dijk, pridobljenih 22. februarja 2022 Offshores: offshore finančna središča[9]. RoW: preostali svet (Rest of the World). (*) Prevzemi lastniških deležev, ki presegajo 10 % kapitala podjetja EU.

Kljub pozitivnim obetom analitikov za leto 2022, ki izhajajo iz pričakovanja, da je vrhunec pandemije za nami, upanje hitro upada zaradi negotovega poslovnega ozračja, ki izhaja iz neizzvane in neupravičene ruske invazije na Ukrajino. Gospodarski učinki izrazitega povečanja stroškov energije (ki je imelo učinek že pred invazijo) in surovin ter obseg gospodarskih posledic motenj v dobavni verigi, zlasti za kritične surovine in kritične tehnologije, ter šibkejše svetovne dejavnosti in trgovine, ki še vedno niso v celoti ocenjeni, bodo vplivali na *zagon* pri sklepanju poslov v EU, kar bi lahko privedlo do popravka navzdol prvotne pozitivne naravnanosti za leto 2022.

[5] Glej analizo kitajskih naložb, Rhodium (2022).
[6] To na primer velja za ZDA, davčne oaze, Kanado in Norveško.
[7] Glavni offshore finančni centri po številu združitev in pripojitev ali novih naložb so (po abecednem vrstnem redu): Bermudi, Britanski Deviški otoki, Kajmanski otoki, Mavricij in Kanalski otoki Združenega kraljestva. Za celoten seznam offshore finančnih centrov glej npr. delovni dokument služb Komisije – Nadaljnji ukrepi na podlagi sporočila Komisije „Spodbujanje neposrednih tujih investicij in zaščita bistvenih interesov“ (SWD(2019) 108 final z dne 13. marca 2019).
[8] Več informacij pod naslovom „Ruski lastniški deleži v Evropi (EU27)“ je v priloženem delovnem dokumentu služb Komisije.
[9] Glej opombo 7.

Število transakcij po ciljnih državah EU se je leta 2021 močno povečalo v primerjavi z letom 2020 (**slika 4**). Nemčija s 16,4-odstotnim deležem vseh prevzemov, ki so jih opravili tuji vlagatelji, je bila leta 2021 največja namembna država in je zabeležila 20-odstotno povečanje števila transakcij v primerjavi z letom 2020. Sledile so Španija, Francija in Nizozemska, pri katerih so deleži tujih transakcij znašali 13,8 %, 10,7 % oziroma 10,5 %, letne stopnje rasti pa so v primerjavi s prejšnjim letom dvomestne. Španija je bila leta 2021 na čelu razvrstitve EU med največjimi prejemniki tujih novih naložb (22,2 % vseh naložb), pred Francijo in Nemčijo, ki sta prejeli 12,7 % oziroma 11,2 % vseh naložb. Ti dve državi sta bili skupaj z Italijo med prvimi desetimi največjimi prejemnicami novih naložb edini, pri katerih se tuji projekti v letu 2021 v primerjavi z letom 2020 niso začeli izvajati[10].

Slika 4: Število prevzemov lastniških deležev (levo) in novih naložb (desno) v letih 2021 in 2020 – Podrobnosti po namembni državi (deset največjih prejemnic v EU)*

Vir: podatki Skupnega raziskovalnega središča na podlagi podatkov podjetja Bureau van Dijk, pridobljenih 22. februarja 2022 RoEU pomeni preostanek EU. (*) Prevzemi lastniških deležev, ki presegajo 10 % kapitala podjetja EU.

Podrobnejši pregled sektorjev, v katere so usmerjeni tuji vlagatelji, kaže, da informacijska in komunikacijska tehnologija (IKT) ter proizvodnja spodbujata ponovno rast tujih transakcij v EU (**slika 5**[11]). IKT je bila v letu 2021 na prvem mestu pri prevzemih in na drugem mestu pri novih naložbah (za prodajo na drobno) s 30 % novih prevzemov in 15,4 % novih naložb, kar pomeni 34-odstotno oziroma 15-odstotno rast v primerjavi z letom 2020. Sledila ji je proizvodnja, ki je v letu 2021 predstavljala 25,9 % vseh tujih prevzemov in 12 % tujih novih naložb, kar je v primerjavi s prejšnjim letom +38 % oziroma +12 %.

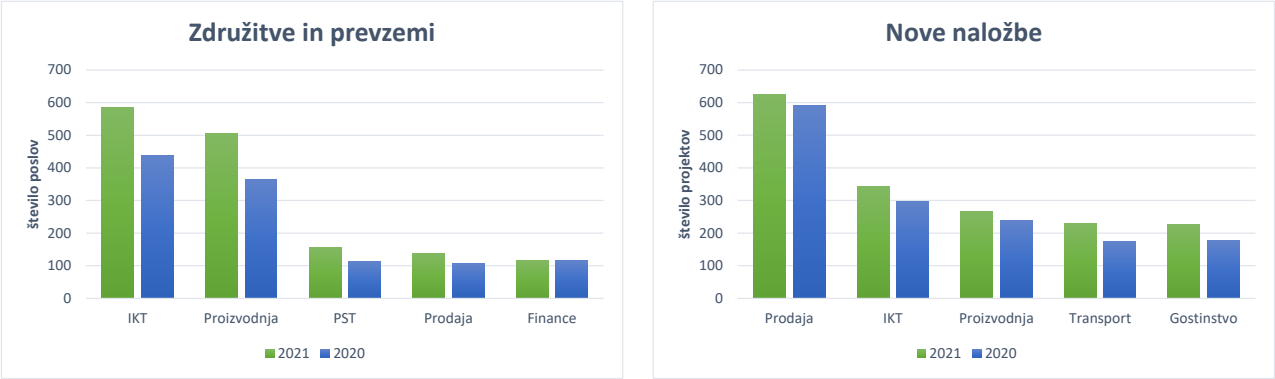
Tuje transakcije so v primerjavi z letom 2020 pridobile nov *zagon* v vseh glavnih sektorjih in v nekaterih kategorijah dosegle ali celo presegle ravni pred pandemijo COVID-19. Pri prevzemih lastniških deležev so bili v letu 2019 med drugim prizadeti sektorji IKT, strokovnih in znanstvenih dejavnosti ter gradbeništva, pri čemer so se v letu 2021 v primerjavi z letom 2019 povečali za +27 %, +8,3 % oziroma +10 % . Tuje nove naložbe so bolj odporne na okrevanje.

[10] Pri okrevanju novih naložb, ki jih kaže skupina „ostala EU“, so gonilna sila Madžarska, Češka in Grčija. Madžarska je leta 2021 prejela 2,4 % vseh tujih novih naložb v EU, kar je 38 % več kot leta 2020. Češka, ki je prejela 1,5 % vseh tujih novih naložb, je leta 2021 zabeležila +50 % v primerjavi z letom 2020, Grčija (1,4 % vseh tujih novih naložb) pa +63 %.

[11] Uporabljene kategorije se nanašajo na splošno strukturo NACE Rev. 2, glej: https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2.

Z izjemo sektorja gostinskih in nastanitvenih storitev nove naložbe v letu 2021 zaostajajo za ravnmi iz leta 2019, čeprav okrevajo po padcu v letu 2020.

Slika 5: število prevzemov (levo) in novih naložb (desno) v letih 2021 in 2020 – po sektorjih NACE (najvišjih pet kategorij)

Vir: podatki Skupnega raziskovalnega središča na podlagi podatkov podjetja Bureau van Dijk, pridobljenih 22. februarja 2022 PST pomeni strokovne, znanstvene in tehnične dejavnosti (področje M NACE Rev2), med drugim vsebuje zmogljivosti za raziskave in razvoj. IKT je kratica za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (področje J NACE Rev2).

Več podrobnosti

Več podrobnosti o zgornjih številkah je na voljo v priloženem delovnem dokumentu služb Komisije, oddelek 1. Na voljo so dodatni podatki o učinku in okrevanju po državah članicah in sektorjih, o izvoru tujih vlagateljev v EU in o udeležbi tujih držav v tujih naložbah v EU.

POGLAVJE 2 – ZAKONODAJNI RAZVOJ V DRŽAVAH ČLANICAH V LETU 2021

Uredba EU o pregledu neposrednih tujih naložb in mehanizmi pregleda neposrednih tujih naložb držav članic EU

Čeprav uredba EU o pregledu neposrednih tujih naložb od držav članic ne zahteva, da vzpostavijo nacionalni mehanizem pregleda[12], Evropska komisija še naprej spodbuja države članice, tako na politični kot na tehnični ravni, da sprejmejo, prilagodijo in izvajajo nacionalne mehanizme pregleda. Evropska komisija je nedavno pozvala države članice, naj vzpostavijo celovit mehanizem pregleda s smernicami za države članice iz leta 2020 o tem, kako uporabljati pregled neposrednih tujih naložb v času krize na področju javnega zdravja in gospodarske ranljivosti v EU[13], ter v smernicah za države članice iz leta 2022 o neposrednih tujih naložbah iz Rusije in Belorusije[14].

Evropska komisija dejavno spodbuja ta razvoj v vseh državah članicah ter spodbuja napredek in usklajevanje nacionalnih zakonodajnih postopkov. Evropska komisija je v letu 2021 državam članicam pomagala s tehničnimi in političnimi smernicami, tehničnimi sestanki in izmenjavo informacij, vključno z izmenjavo dobrih praks.

Kljub temu rednemu sodelovanju in mnogim pomembnim podobnostim med nacionalnimi mehanizmi pregleda se med državami članicami še naprej kažejo tudi precejšnje razlike v smislu opredelitve formalnega pregleda tujih neposrednih naložb, veljavnih rokov, sektorskega obsega, zahtev glede uradnih obvestil in drugih elementov. Zato Evropska komisija še naprej podpira usklajevanje nacionalnih mehanizmov pregleda in pričakuje, da bo vseh 27 držav članic EU kmalu vzpostavilo nacionalni mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb.

---

[12] Pri čemer člen 3 uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb določa, da so vse države članice EU, ki imajo mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb, dolžne zagotoviti, da takšen mehanizem:
• ima določene časovne okvire;
• je pregleden in nediskriminatoren;
• omogoča upoštevanje vseh pripomb drugih držav članic in mnenja Komisije;
• omogoča zadevnim stranem, da se pritožijo zoper neugodno odločitev organa za pregled neposrednih tujih naložb;
• ter vsebuje ukrepe za preprečevanje izogibanja mehanizmom pregleda neposrednih tujih naložb in z njimi povezanim odločitvam.

[13] Smernice za države članice o neposrednih tujih naložbah in prostem pretoku kapitala iz tretjih držav ter zaščiti evropskih strateških sredstev pred začetkom uporabe Uredbe (EU) 2019/452 (uredba o pregledu neposrednih tujih naložb) (UL C 99I, 26.3.2020, str.1): „(...) Evropska komisija države članice poziva, naj:
- države članice v celoti izkoristijo svoje mehanizme pregleda neposrednih tujih naložb, da bi v celoti upoštevale tveganja za kritične zdravstvene infrastrukture, dobavo kritičnih virov in druge kritične sektorje, kot je določeno v pravnem okviru EU;
- tiste države članice, ki trenutno še nimajo mehanizma pregleda oziroma njihovi mehanizmi pregleda ne zajemajo vseh relevantnih transakcij, vzpostavijo celovit mehanizem pregleda in v vmesnem času uporabijo vse druge razpoložljive možnosti za obravnavanje primerov, v katerih bi prevzem določenega podjetja, infrastrukture ali tehnologije oziroma nadzora nad njimi pomenil tveganje za varnost ali javni red v EU, vključno s tveganjem za kritične zdravstvene infrastrukture in dobavo kritičnih virov.“

[14] Sporočilo Komisije – Smernice za države članice v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami iz Rusije in Belorusije zaradi vojaške agresije proti Ukrajini in omejevalnih ukrepov iz nedavnih uredb Sveta o sankcijah (UL C 151 I, 6.4.2022, str. 1).

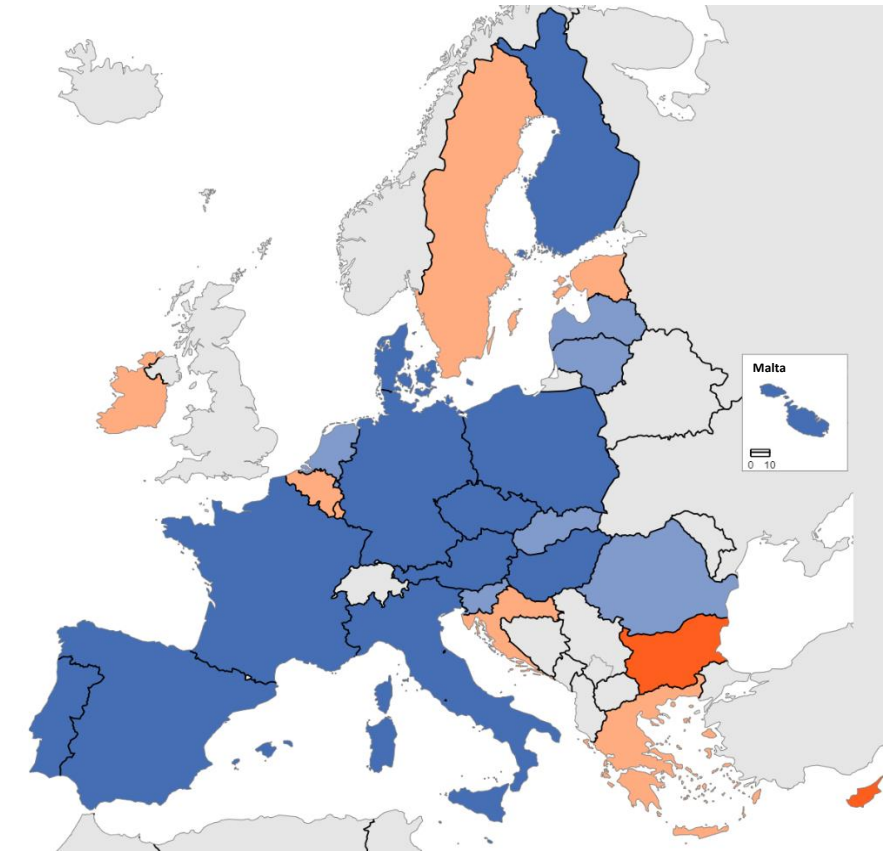
Nacionalni mehanizem pregleda v vseh 27 državah članicah je potreben za zaščito Unije pred potencialno tveganimi tujimi naložbami iz tretjih držav. Zagotovil bi, da bo vseh 27 držav članic in Evropska komisija pregledalo relevantne neposredne tuje naložbe, s čimer se bodo zaščitile kolektivna varnost držav članic in Unije ter varnost enotnega trga in zelo visoka stopnja gospodarskega povezovanja, ki jo ta omogoča.

Pregled držav članic, ki imajo vzpostavljen mehanizem pregleda ali so v postopku njegove vzpostavitve

Svetovna pandemija in nedavne motnje v svetovnih dobavnih verigah so izpostavile kritičnost nekaterih ključnih industrij, kot sta zdravstvo in energetika. Zato so številne države članice EU bodisi sprejele nove nacionalne mehanizme pregleda bodisi posodobile in razširile obstoječe. Leta 2021 so tri države članice sprejele nov mehanizem pregleda, šest držav članic pa je spremenilo obstoječega. Do konca leta 2021 je sedem držav članic že začelo posvetovalne ali zakonodajne postopke za vzpostavitev nacionalnega mehanizma pregleda. Leta 2021 sta imeli skupno dve tretjini vseh držav članic EU veljavno zakonodajo o pregledu neposrednih tujih naložb. Pregled neposrednih tujih naložb v EU vse bolj pridobiva *zagon*.

Spodnji zemljevid prikazuje trenutno zakonodajno stanje držav članic EU.

Države članice z mehanizmom pregleda/zakonodajnimi dejavnostmi
Pripravljeno junija 2022

Administrativne meje: ©EuroGeographics ©UN-FAO ©Turkstat
Kartografija: Eurostat - IMAGE, 05/2022

Države članice EU z mehanizmom pregleda
Države članice EU z mehanizmom pregleda, ki se posodablja
Države članice EU, ki nimajo mehanizma pregleda, vendar o njem razmišljajo, ga načrtujejo ali sprejemajo
Države članice EU, ki nimajo mehanizma pregleda in ga ne načrtujejo

Priglasitve držav članic Evropski komisiji

Razvoj v državah članicah EU v letu 2021 – mehanizmi pregleda neposrednih tujih naložb

Doslej je 25 od 27 držav članic EU:

- vzpostavilo nacionalni mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb; ali
- sprejelo nov nacionalni mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb; ali
- spremenilo obstoječi mehanizem ali
- začelo posvetovalni ali zakonodajni postopek, ki naj bi privedel do sprejetja novega ali sprememb obstoječega mehanizma.

Spodnja razpredelnica vsebuje pregled zakonodajnega stanja in razvoja v vseh 27 državah članicah v letu 2021[15].

Vzpostavljen je nacionalni mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb	Avstrija, Finska, Malta, Poljska, Portugalska, Slovenija in Španija
Obstoječi mehanizem je bil spremenjen	Francija, Nemčija, Madžarska, Italija, Latvija in Litva
Pričakuje se, da bo posvetovalni ali zakonodajni postopek privedel do posodobitev obstoječega mehanizma	Nizozemska in Romunija
Sprejet je bil nov nacionalni mehanizem pregleda neposrednih tujih naložb	Češka, Danska in Slovaška
Pričakuje se, da bo posvetovalni ali zakonodajni postopek privedel do sprejetja novega mehanizma	Belgija, Hrvaška, Estonija, Grčija, Irska, Luksemburg in Švedska
V teku ni nobena pobuda, o kateri bi se javno poročalo	Bolgarija in Ciper

Večina sprememb nacionalne zakonodaje se je nanašala na tri teme: nadgradnja postopkov pregleda, razširitev zajetih sektorjev in podaljšanje veljavnosti nacionalnih mehanizmov. **Francija** je na primer znižala prag, pri katerem se pregledujejo naložbe vlagateljev iz tretjih držav, in zdaj od vlagateljev zahteva, da poleg drugih dokumentov predložijo tudi uradno obvestilo EU „obrazec B“[16]. **Nemčija** je uvedla vrsto postopkovnih sprememb (npr. dodanih je bilo 16 novih skupin zadev[17] v zvezi z nastajajočimi/občutljivimi tehnologijami), uporabila nove pragove za pridobitev kapitala in glasovalnih pravic, ki zahtevajo priglasitev, ter uvedla nove zahteve za vlagatelje. **Italija** je razširila uporabo svojega obstoječega mehanizma pregleda. **Latvija** je med drugim razširila pristojnost nacionalnih organov, da od vlagateljev zahtevajo dodatne informacije. **Litva** je med drugim prilagodila svoj seznam podjetij in strateške infrastrukture, ki se ji zdijo pomembni. **Madžarska** je v svojo zakonodajo dodala dodatne dejavnosti ciljnih podjetij, ki zahtevajo priglasitev načrtovanih transakcij. Poleg tega je več drugih držav članic navedlo, da trenutno načrtujejo spremembe svojih obstoječih mehanizmov.

Podrobnejše informacije o zakonodajnem razvoju v nacionalnih zakonodajah držav članic na področju pregleda so na voljo v priloženem delovnem dokumentu služb Komisije. Evropska komisija vodi tudi seznam nacionalnih zakonodajnih posodobitev[18].

[15] Za več podrobnosti glej priloženi delovni dokument služb Komisije.

[16] Priglasitveni obrazec EU je predloga za države članice o tem, kako je mogoče priglasiti transakcije mehanizmu sodelovanja EU.

[17] V nemški zakonodaji skupine zadev opisujejo sektorje. Če se poslovanje, povezano s transakcijo, nanaša na katerega koli od teh sektorjev, morajo vlagatelji o poslu obvestiti organe, izvršitev posla („sklenitev“) pa je neveljavna, dokler ga nemški organi ne odobrijo.

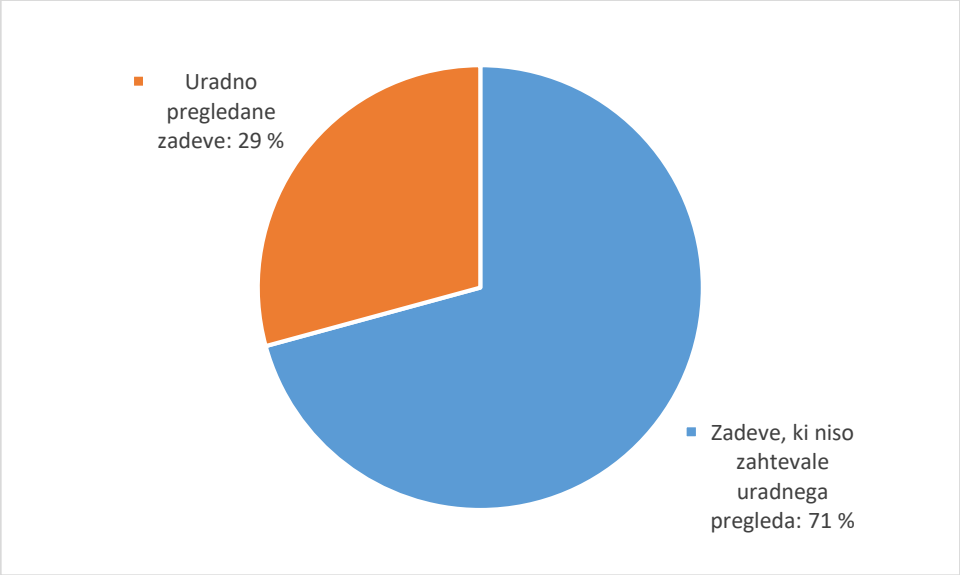
[18] Seznam mehanizmov pregleda, ki so jih priglasile države članice, je na voljo na: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/june/tradoc_157946.pdf.

POGLAVJE 3 – DEJAVNOSTI PREGLEDA NEPOSREDNIH TUJIH NALOŽB DRŽAV ČLANIC

Uredba o pregledu neposrednih tujih naložb vzpostavlja mehanizem sodelovanja za pregled neposrednih tujih naložb med Evropsko komisijo in državami članicami EU. Vendar se države članice, v katerih se naložba izvede, same odločajo o tem, katere naložbe bodo pregledale, odobrile, pogojevale ali blokirale, sprejmejo države članice. To poglavje se opira na podatke, ki so jih države članice v letu 2021 zagotovile o zadevah, pregledanih na podlagi njihove zakonodaje in mehanizmov pregleda, in te podatke združuje.

Na splošno je bilo v letu 2021 na nacionalni ravni prejetih precejšnje število zahtevkov za odobritev[19]. V skladu s členom 5 Uredbe, ki ureja njihovo obveznost poročanja, so države članice v letu 2021 poročale o 1 563 zahtevkih za dovoljenje in primerih po uradni dolžnosti[20].

Slika 6 – Dejavnosti pregleda neposrednih tujih naložb držav članic

Vir: poročanje držav članic.

Opaziti je očitno težnjo po formalnem pregledu več zadev. Dejansko je bilo od 1 563 zahtevkov za odobritev in primerov po uradni dolžnosti uradno pregledanih približno 29 % zadev. Zdi se, da to pomeni povečanje deleža uradno pregledanih zadev od leta 2020[21]. To bi bilo mogoče pojasniti

[19] Nekatere države članice niso poročale o nobenem primeru v okviru svoje zakonodaje o pregledu. Poleg tega je ena država članica sporočila splošno število zahtevkov za odobritev in dve (delni) številki o rezultatih. Druga država članica je sporočila precej manjše število pregledanih primerov v letu 2021 v primerjavi s številkami, sporočenimi za prvo poročilo, saj je predhodno ocenila dokumente pred začetkom veljavnosti svoje zakonodaje. Nekatere države članice so poročale tudi o „posvetovanju“ o upravičenosti zadev, ki so vključene v to število.

[20] Pomembno je opozoriti, da imajo države članice vzpostavljene različne postopke pregleda, kar pomeni, da so sporočene zadeve odvisne od domačih postopkov (področje uporabe, preverjanje upravičenosti vnaprej ali pozneje itd.). Nekatere države članice na primer pred izvedbo formalnega postopka pregleda zadeve razglasijo za neupravičene, medtem ko druge zadeve najprej formalno pregledajo, šele nato pa jih razglasijo za neupravičene. Zato so grafi in številke, sporočeni v tem poglavju, namenjeni natančnemu prikazu dejavnosti pregleda držav članic, kot so jih sporočile, ne glede na njihov domači sistem.

[21] V prvem letnem poročilu je ta vrednost znašala 20 % za celotno leto 2020.

z večjim poudarkom na tem, kaj nacionalni organi štejejo za potencialno „kritično“, pa tudi s spremembo splošnih naložbenih trendov. Približno 71 % vseh zahtevkov se je štelo za neupravičene ali pa jih ni bilo treba uradno pregledati zaradi očitnega pomanjkanja učinka na varnost in javni red.

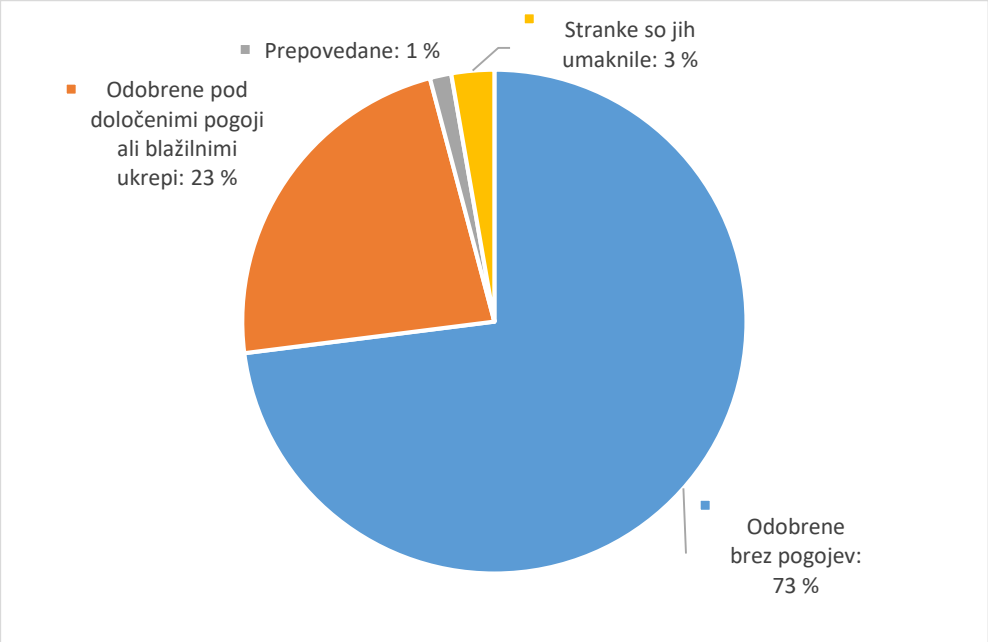
Število zahtevkov za odobritev je tudi zelo neenakomerno porazdeljeno po državah članicah EU. V letu 2021 so štiri države članice dejansko predstavljale približno 70 % vseh zahtevkov za odobritev in primerov po uradni dolžnosti.

Od zadev, ki so bile uradno pregledane leta 2021 in za katere so države članice poročale o odločitvi[22], je bila večina (73 %) odobrenih brez pogojev, kar pomeni, da je bila transakcija odobrena, ne da bi se od vlagatelja zahtevali dodatni ukrepi.

Vendar je 23 % odločitev vključevalo odobritev pod določenimi pogoji ali blažilnimi ukrepi. V teh zadevah so se nacionalni organi za pregled pred odobritvijo načrtovane neposredne tuje naložbe pogajali o nekaterih ukrepih, zagotovilih in zavezah vlagateljev.

Nacionalni organi so na koncu blokirali transakcije v samo 1 % vseh odločenih zadev, medtem ko so stranke pri nadaljnjih 3 % transakcijo umaknile.

Slika 7 – Priglašene odločitve o zadevah neposrednih tujih naložb

Vir: poročanje držav članic.

Če povzamemo, zgornje ugotovitve so podlaga za naslednje ključne sklepe.

[22] Od skupnega sporočenega števila uradno pregledanih zadev je bilo odštetih več zadev, da bi bilo mogoče pridobiti podatke, prikazane na sliki 7. Države članice so dejansko poročale o izidu odločitev v 68,5 % zadev. Poleg tega so bile nekatere zadeve prenesene v leto 2022, zato njihovi izidi v letu 2021 niso bili znani. Poleg tega je o odštetih zadevah poročala ena država članica, ki je navedla le dva od štirih možnih izidov teh zadev.

- V primerjavi z letom 2020 so države članice zahtevke, prejete v letu 2021, štele za bolj občutljive, saj se je delež uradno pregledanih zadev povečal.
- Zahtevki za odobritev so neenakomerno porazdeljeni po državah članicah EU, pri čemer štiri države predložile približno 70 % vseh prejetih zahtevkov. V prvem letnem poročilu je ta vrednost znašala 86,5 %. To govori v prid diverzifikaciji pregledov med državami članicami.
- V letu 2021 je bila večina transakcij, za katere je bila sporočena odločitev, odobrena brez kakršnih koli pogojev (tj. v 73 % primerov, medtem ko je bilo teh v prvem poročilu 79 %).
- 23 % odločenih zadev je vključevalo blažilne ukrepe (to je znatno povečanje v primerjavi z zadnjim poročilom, ko je bilo teh 12 %).
- Države članice so blokirale le 1 % transakcij (med tem ko je bilo teh v prvem poročilu za 2 %), kar potrjuje, da je Evropska unija še vedno odprta za neposredne tuje naložbe, države članice pa zavračajo le zadeve, ki zelo resno ogrožajo varnost in javni red.

POGLAVJE 4 – MEHANIZEM SODELOVANJA EU PRI PREGLEDU NEPOSREDNIH TUJIH NALOŽB

1. Uradna obvestila in drugi ukrepi, sprejeti na podlagi uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb

V poglavju 3 je povzeta raven dejavnosti pregledovanja na nacionalni ravni. Zajema tiste naložbe na nacionalni ravni, ki izpolnjujejo pogoje za pregled v skladu z uredbo o neposrednih tujih naložbah.

Leta 2021 je 13 držav članic v skladu s členom 6 uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb predložilo skupno 414 priglasitev[23], v obdobju, ki ga zajema prvo letno poročilo o pregledu neposrednih tujih naložb[24], pa 11 držav članic. Pet držav članic, in sicer Avstrija, Francija, Nemčija, Italija in Španija, je bilo odgovornih za več kot 85 % teh priglasitev. Priglašene transakcije se zelo razlikujejo glede na sektor naložbenega cilja, izvor končnega vlagatelja in vrednost transakcije.

Pet sektorjev z največjim številom transakcij je bilo IKT, proizvodnja, finančne dejavnosti[25], trgovina na debelo in drobno ter gradbeništvo[26] (v prvem letnem poročilu je bil „gradbeništvo“ vključen v kategorijo „drugo“). Prvi trije sektorji so isti kot v prvem letnem poročilu, vendar v drugačnem vrstnem redu.

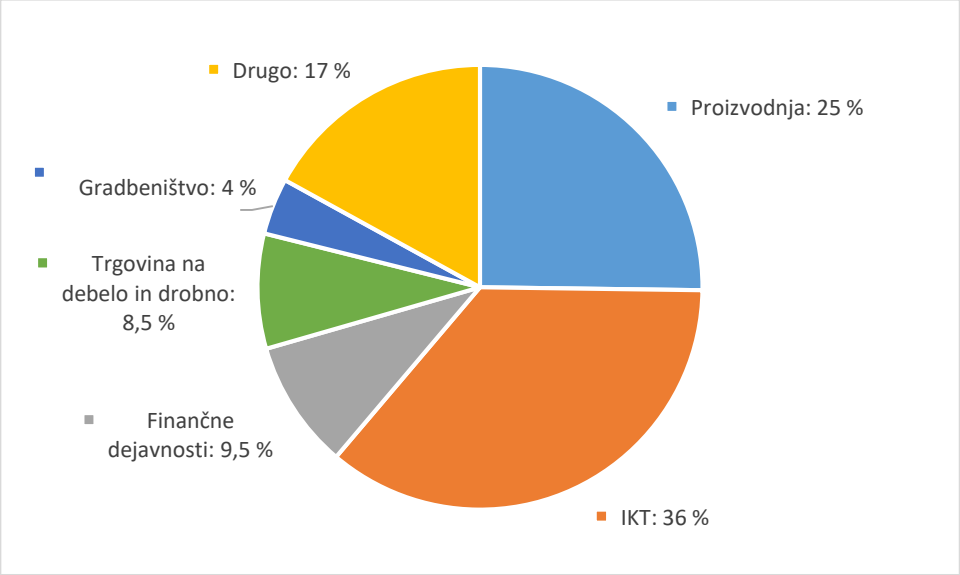
23 To vključuje 5 zadev, ki so bile predhodno priglašene v letu 2020, vendar so bile obravnavane v letu 2021.

24 Glej https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2021/november/tradoc_159935.pdf.

25 Finančne dejavnosti zajemajo dejavnosti, ki jih opravljajo (ali jih je le-tem mogoče pripisati) holdingi, skladi ali podobni akterji v finančnem sektorju, katerih namen je pridobiti poseben (lastniški) delež ali nadzor v ciljnem podjetju.

26 V prvem letnem poročilu so bili sektorji proizvodnja, IKT ter trgovina na debelo in drobno kategorizirani pod kodami NACE C, J oziroma G.

Slika 8 – Glavni ciljni sektorji v letu 2021 skupno [27]

Vir: uradna obvestila držav članic.

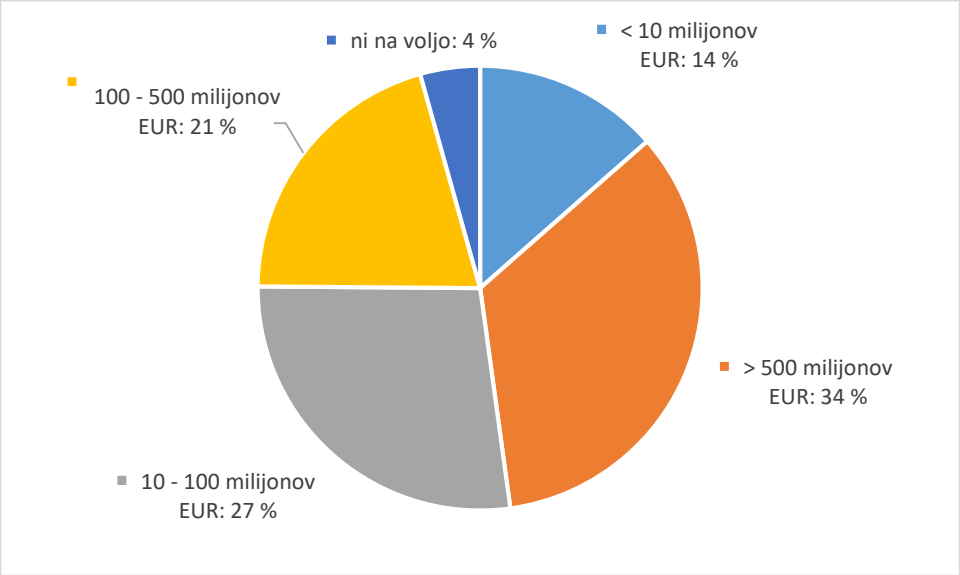
Če pogledamo vrednost transakcij, je vrednost[28][29] večine transakcij znašala manj kot 500 milijonov EUR, vendar je največji del (34 %) znašal več kot 500 milijonov EUR.

[27] Ker lahko zadeve zajemajo več sektorjev (tj. kod NACE), je skupni znesek v grafu višji od skupnega števila zadev, priglašenih leta 2021. Kategorija „drugo“ zajema vse druge sektorje pod 4 %, na primer oskrbo z električno energijo, plinom, paro in klimatizacijo; prevoz in skladiščenje.

[28] Podatek o vrednosti, če je na voljo, se nanaša na ciljno podjetje, pri katerem gre lahko za odvisno družbo s sedežem v EU, ki je del večjega ciljnega podjetja.

[29] V prvem letnem poročilu je imela večina transakcij nižjo vrednost, tj. v razponu od 10 do 100 milijonov EUR, pri čemer so transakcije v sektorju IKT predstavljale najvišjo vrednost poslov, transakcije v sektorju „druge storitvene dejavnosti“ pa so predstavljale najnižji razpon vrednosti.

Slika 9 – Vrednost na priglašeno transakcijo v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami v letu 2021[30]

Vir: uradna obvestila držav članic.

Priglašene transakcije imajo širok razpon v smislu vrednosti, pri čemer je najnižja navedena vrednost posla 1 EUR, najvišja pa približno 29–31 milijard EUR.

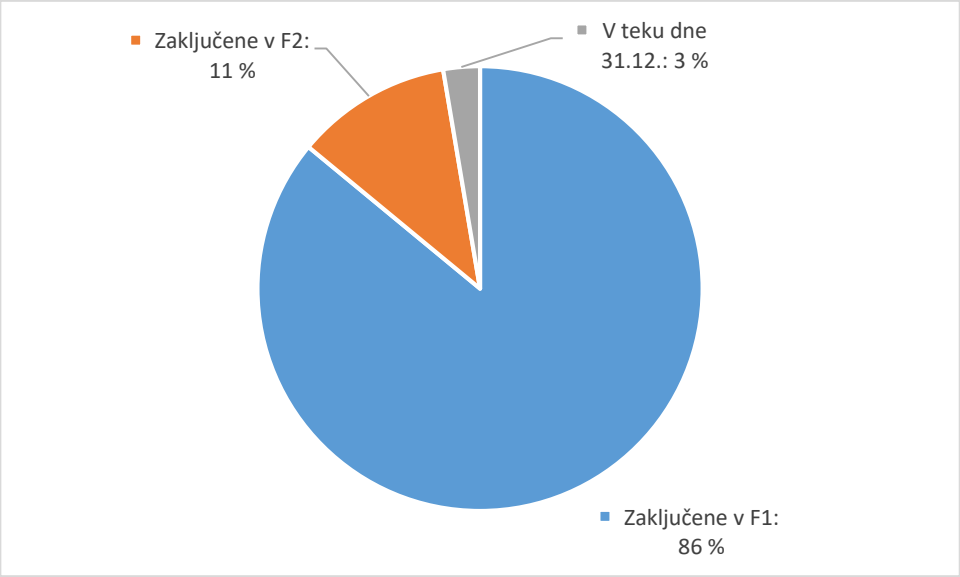
Uredba o pregledu neposrednih tujih naložb predvideva, da se ocena transakcij v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami izvede v dveh možnih fazah. Vse priglašene transakcije se ocenijo v fazi 1, le omejeno število transakcij pa se obravnava v fazi 2. Faza 2 predstavlja podrobnejšo oceno zadev, ki bi lahko vplivale na varnost in javni red v več kot eni državi članici ali ustvarile tveganja v zvezi s projekti in programi v interesu Unije. Zadeve faze 2 bi lahko na koncu zaključila Evropska komisija, ki bi izdala mnenje o ustrezni zadevi.

30 *Ni na voljo* vključuje prazna polja, ki niso na voljo/niso razkrita in se ne uporabljajo.

Od 414 priglašenih zadev je Evropska komisija 86 % zadev zaključila v fazi 1, preostalih 11 % zadev (14 % v prejšnjem poročilu) pa je prešlo v fazo 2, pri čemer so bile od države članice priglasiteljice zahtevane dodatne informacije. 3 % teh zadev je bilo na presečni datum tega poročila še vedno v teku, tj. bile so v fazi 1 ali 2 in še niso bile zaključene[31].

Dodatne informacije, ki jih Evropska komisija zahteva ob začetku faze 2, so zelo različne in odvisne od posamezne transakcije ter podrobnosti in kakovosti informacij v utemeljitvi, ki jo vsebuje uradno obvestilo[32].

Slika 10 – Zadeve, zaključene v fazah 1 in 2, ter tekoče zadeve

Vir: uradna obvestila držav članic.

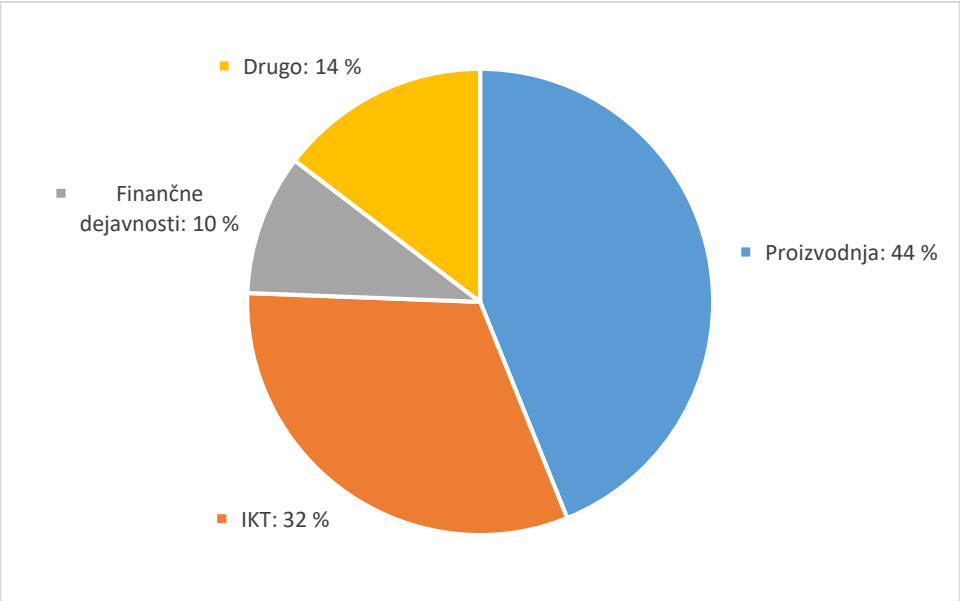
Zahtevane informacije se običajno nanašajo na eno ali več od naslednjih vprašanj: podatke o izdelkih in/ali storitvah ciljnega podjetja; morebitno klasifikacijo kakršnih koli zadevnih izdelkov kot blago z dvojno rabo; stranke, alternativne dobavitelje in tržne deleže; vpliv vlagatelja na ciljno podjetje po transakciji; portfelj intelektualne lastnine ter raziskovalne in razvojne dejavnosti ciljnega podjetja in dodatne značilnosti, ki opredeljujejo vlagatelja in njegove strategijo. Te informacije se zahtevajo za boljšo oceno kritičnosti cilja ali morebitnih groženj, ki jih predstavlja vlagatelj.

Najpogostejši zadevni sektorji v zadevah, ki so prešle v fazo 2, so bili proizvodnja, IKT in dejavnosti finančnih storitev. Proizvodnja in IKT sta predstavljala 76 % vseh zadev v fazi 2. Sektor IKT se je precej drastično povečal s 17 % v prejšnjem poročilu na 32 % v sedanjem poročilu.

31 Na presečni datum tega poročila 31. decembra 2021 je bilo od 414 priglašenih zadev 11 zadev še vedno v teku.

32 Obrazec za uradno obvestilo z informacijami vlagatelja za namene uradnega obvestila v skladu s členom 6 uredbe in posodobljen dokument s pogosto zastavljenimi vprašanji zagotavljata določeno stopnjo enotnosti in minimalno raven informacij o vlagatelju in naložbenem cilju, ki se predložijo v uradnem obvestilu v skladu z uredbo. Oba dokumenta sta na voljo na http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=2006.

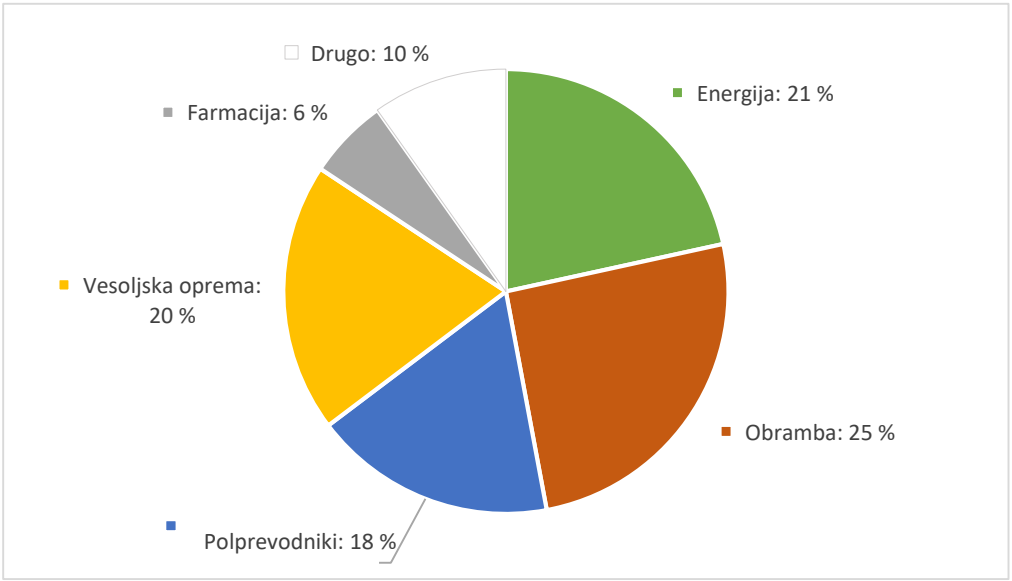
Slika 11 – Glavni ciljni sektorji v fazi 2 v zadevah iz leta 2021[33]

Vir: uradna obvestila držav članic.

Na vrhu – proizvodni sektor – zajema kritično infrastrukturo in/ali tehnologije, tj. obrambno, vesoljsko, energetsko, zdravstveno (vključno s farmakološko) in polprevodniško opremo. Skoraj polovica priglasitev v tem sektorju (45 %) se nanaša na obrambo in vesoljsko industrijo.

Slika 12 – Proizvodni podsektorji v fazi 2 v zadevah iz leta 2021

Vir: uradna obvestila držav članic

Devet držav članic je obravnavalo 47 zadev v fazi 2[34]. Za vse zadeve v fazi 2 so države članice zahtevane informacije v povprečju predložile v 22 koledarskih dneh (v primerjavi z 31

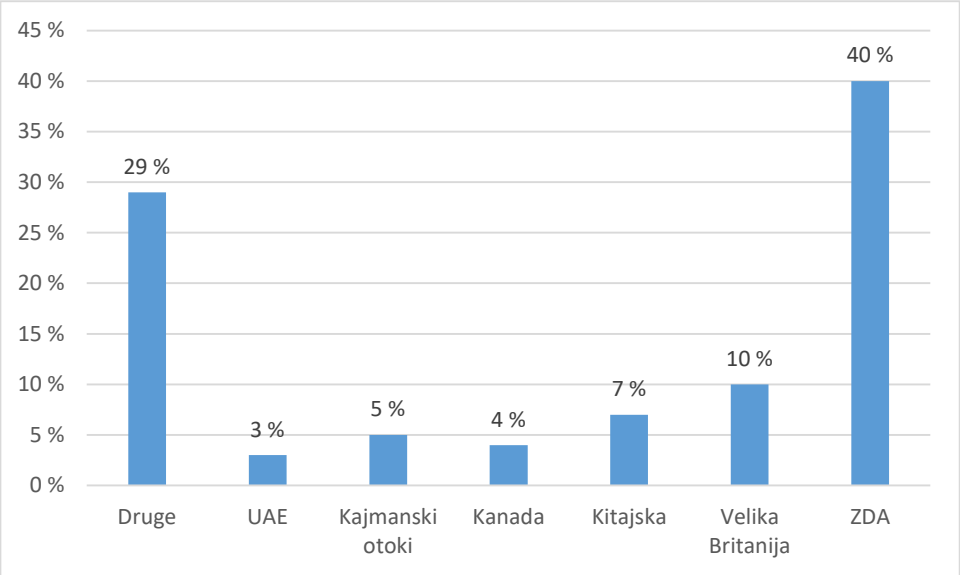
[33] Glej opombo 25.
[34] V prvem poročilu je šest držav članic obravnavalo 36 zadev v fazi 2.

koledarskimi dnevi v prvem poročilu), in sicer od 3. do 101. dne (v primerjavi z od 2. do 101. koledarskega dne v prvem poročilu).

Uredba o neposrednih tujih naložbah ne določa natančnih rokov, v katerih se morajo države članice odzvati, vendar se roki iz Uredbe začasno prekinejo, dokler se ne prejmejo popolne informacije.

Kar zadeva izvor končnega vlagatelja, je bilo v 414 zadevah, priglašenih Evropski komisiji v letu 2021, navedenih pet glavnih držav izvora, in sicer ZDA, Združeno kraljestvo, Kitajska, Kajmanski otoki in Kanada. Rusija je predstavljala manj kot 1,5 % zadev, Belorusija pa 0,2 %.

Slika 13 – Izvor končnih vlagateljev v zadevah v letu 2021

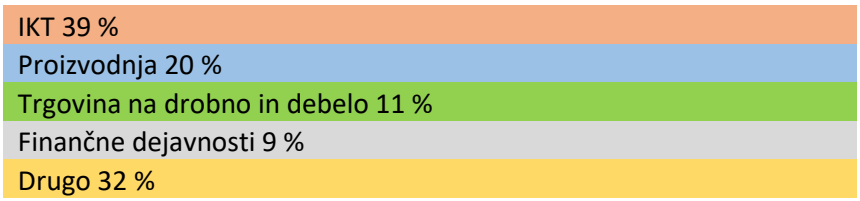

Vir: uradna obvestila držav članic.

Od vseh zadev, priglašenih v letu 2021, jih je 28 % (v primerjavi z 29 % v prvem poročilu) predstavljalo transakcije z več jurisdikcijami v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami, ker so se nanašale na (in jih je priglasilo) več držav članic[35]. Sektorji, ki so prevladovali v takih priglasitvah, so bili IKT, proizvodnja, trgovina na debelo in drobno ter finančne dejavnosti.

[35] „Transakcije v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami v več jurisdikcijah“ so v tem okviru transakcije v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami, pri katerih je naložbeni cilj skupina družb, ki je prisotna v več kot eni državi članici (in po možnosti tudi v tretjih državah), na primer prek odvisnih družb v več kot eni državi članici. Glede na okoliščine in tudi posebnosti mehanizma pregleda zadevnih držav članic take posle **priglasi več kot ena država članica**, čeprav redko na usklajen in sinhroniziran način.

Preglednica – Transakcije v zvezi z neposrednimi tujimi naložbami v več jurisdikcijah in glavni sektorji

Vir: uradna obvestila držav članic

Evropska komisija poleg vseh zadev, priglašenih v skladu s členom 6 Uredbe, v letu 2021 ni uporabila člena 7 Uredbe (vendar je to že storila v preteklosti, kot je navedeno v prvem poročilu). Člen 7 Evropski komisiji omogoča, da po uradni dolžnosti pregleda naložbe, s katerimi se seznani pri državi članici, ne glede na to, ali ima ta država članica lasten mehanizem pregleda ali ne.

Mnenja, ki jih Komisija sprejme v skladu s členi 6, 7 ali 8 Uredbe, ostanejo zaupna v skladu s členom 10 Uredbe. Zato v tem poročilu ni mogoče objaviti informacij o posameznih mnenjih.

Mnenja so bila doslej izdana v manj kot 3 % vseh priglašenih zadev (enako število kot v prvem letnem poročilu), in sicer le, kadar in če to zahtevajo okoliščine zadeve, natančneje profil tveganja, ki je odvisen od vlagatelja in kritičnosti naložbenega cilja. Ob izdaji so vsi priporočeni blažilni ukrepi sorazmerni in specifični glede na ugotovljena tveganja in kritičnost.

V mnenja Komisije so lahko vključene tudi ustrezne informacije za državo članico, ki izvaja pregled, in predlogi za morebitne blažilne ukrepe, da se obravnavajo ugotovljena tveganja.

Končno odločitev o transakciji sprejme država članica, v kateri se naložba izvede, pri čemer ustrezno upošteva vsa mnenja Komisije.

Zgornji podatki vodijo do istih ključnih sklepov kot v prvem letnem poročilu.

Predvsem še naprej dobro deluje obravnava zadev prek mehanizma sodelovanja EU. Velika večina (86 %) od 414 zadev, priglašenih v letu 2021, je bila zaključena v fazi 1, tj. zelo hitro, saj je bilo le 11 % priglašenih zadev (v primerjavi s 14 % v obdobju, ki ga zajema prejšnje poročilo) zaključenih v fazi 2, Komisija pa je mnenje izdala v manj kot 3 % zadev.

Drugič, obstaja trend k večji diverzifikaciji pregledov med državami članicami. Dejansko so štiri države članice predložile približno 70 % vseh zahtevkov, prejetih v letu 2021, pri čemer je v prvem letnem poročilu ta vrednost znašala 86,5 %.

Tretjič, čeprav se večina zadev v fazi 1 hitro oceni, in sicer v predpisanih 15 koledarskih dneh, je pri obravnavi zadev, ki preidejo v fazo 2, mogoče opaziti velike razlike v smislu časa, ki ga države članice potrebujejo za odgovor na zahtevo Komisije po dodatnih informacijah. Pogosto se je za zahtevane informacije namreč treba obrniti na vlagatelja.

Četrtič, najpogostejši zadevni sektorji (IKT, proizvodnja, finančne dejavnosti ter trgovina na debelo in drobno) in izvor končnega vlagatelja (ZDA, Združeno kraljestvo, Kitajska, Kajmanski otoki in Kanada) v zadevah, priglašenih na podlagi uredbe, v veliki meri odražajo splošne naložbene trende, kot so opisani v poglavju 1 tega letnega poročila in oddelku 1 priloženega delovnega dokumenta služb Komisije v zvezi s prevladujočimi sektorji in izvorom končnega vlagatelja.

Petič, veliko število zadev, ki so jih priglasile države članice, je vključevalo enega ali več dejavnikov, ki jih je treba preučiti in so navedeni v členu 4 Uredbe. To vključuje zlasti kritično infrastrukturo, tehnologijo in blago z dvojno rabo ter dostop do občutljivih informacij, pa tudi morebitno državno lastništvo tujega vlagatelja ali nadzor nad njim ali vpliv nanj.

2. Neposredne tuje naložbe iz Rusije in Belorusije v kontekstu ruske invazije na Ukrajino

EU je v letu 2022 v odziv na neizzvano in neupravičeno vojaško agresijo Rusije proti Ukrajini, ki jo dejavno podpira Belorusija, sprejela obsežne in zanesljive svežnje omejevalnih ukrepov (v nadaljnjem besedilu: sankcije) proti Rusiji in Belorusiji. Sankcije proti Rusiji so zasnovane tako, da spodkopavajo sposobnost Kremlja za financiranje vojne, povzročajo jasne gospodarske in politične stroške tistim v ruski politični eliti, ki so odgovorni za invazijo, in zmanjšujejo gospodarsko bazo Rusije. Ker Belorusija prispeva materialno pomoč za rusko invazijo, je EU sprejela dodatne sankcije proti Belorusiji. Sankcije proti Belorusiji naj bi imele podoben učinek kot sankcije proti Rusiji.

Čeprav gre pri pregledu neposrednih tujih naložb in sankcijah za ločena pravna instrumenta z različnim namenom in načinom delovanja, je treba zaradi ruske vojaške agresije proti Ukrajini skrbneje spremljati ruske in beloruske neposredne naložbe v Uniji. To ne zadeva zgolj naložb oseb ali subjektov, za katere veljajo sankcije. V sedanjih okoliščinah obstaja povečano tveganje, da bi vsaka naložba v ključna sredstva v EU – neposredno ali posredno povezana z osebo ali subjektom, ki je povezan z rusko ali belorusko vlado, ju nadzoruje ali je pod njunim vplivom – lahko ogrozila varnost ali javni red v državah članicah.

Glede na navedeno je Evropska komisija aprila 2022 sprejela smernice[36] za države članice o neposrednih tujih naložbah iz Rusije in Belorusije, da bi zagotovila, da se posebna pozornost nameni naložbam subjektov ali oseb, ki so nekako povezane z rusko ali belorusko vlado, v ključna sredstva EU.

3. Ukrepi, sprejeti po 1. januarju 2021, in obeti za prihodnost

To poročilo označuje utrditev evropske politike, ki je bistvena za zaščito varnosti in javnega reda v Uniji. Vzpostavitev mehanizmov držav članic za pregled neposrednih tujih naložb in njihovo stalno izboljševanje, nadaljnji razvoj mehanizma EU za sodelovanje v letu 2021 ter sodelovanje na področju neposrednih tujih naložb s partnerskimi državami, vključno z Združenimi državami Amerike prek delovne skupine Sveta za trgovino in tehnologijo za neposredne tuje naložbe, so EU dejansko omogočili utrditev temeljev sistema EU za pregled. EU je že nekaj več kot leto in pol po začetku veljavnosti uredbe uveljavljen in proaktiven akter na področju pregledovanja neposrednih tujih naložb.

Poročilo potrjuje jasno dodano vrednost uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb in mehanizma sodelovanja. Izkazal se je za dragoceno in učinkovito orodje. Kolikor je znano, informacije o priglasitvah, mnenjih ali drugih ukrepih, predvidenih v Uredbi, ne uhajajo. **Varstvo vseh informacij, predloženih** za namene členov 6, 7 in 8 Uredbe, in ustrezno ravnanje z njimi **sta bistvenega pomena** za zagotovitev potrebnega zaupanja med vsemi udeleženimi stranmi, tj.

[36] Glej opombo 14.

stranmi v transakciji, državo članico priglasiteljico, drugimi 26 državami članicami in Evropsko komisijo.

Da bi olajšala učinkovito izvajanje uredbe in zagotovila višjo stopnjo skladnosti in popolnosti priglasitev, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 6 Uredbe, je Komisija pripravila posodobljene različice obrazca za priglasitev, namenjenega vlagateljem. Predložila je tudi posodobljen dokument s **pogosto zastavljenimi vprašanji** (junija 2021).

Kar zadeva **dobre prakse**, Evropska komisija še naprej spodbuja izmenjave med državami članicami, saj je po virtualnih izmenjavah med pandemijo marca 2022 organizirala prvo osebno srečanje s predstavniki vseh držav članic. Izkušnje kažejo, da obstajajo možnosti za nadaljnje splošne izboljšave, zlasti na področjih, ki so jih opredelile države članice. Vendar so se vsi strinjali, da je delovanje instrumenta in mehanizma sodelovanja zelo zadovoljivo in prinaša visoko dodano vrednost nacionalnim organom pri njihovih končnih odločitvah o zadevnih transakcijah in zaščiti interesov (projektov ali programov) Evropske unije.

Evropska komisija trdno verjame, da bodo dodatne države članice kmalu sprejele in okrepile nacionalno zakonodajo o pregledu neposrednih tujih naložb in povezane mehanizme za potencialno tvegane tuje naložbe. To stališče je bilo že večkrat izraženo, zlasti v smernicah za države članice iz leta 2020 o tem, kako uporabljati pregled neposrednih tujih naložb v času krize na področju javnega zdravja in gospodarske ranljivosti v EU[37], in nedavno v smernicah za države članice o neposrednih tujih naložbah iz Rusije in Belorusije[38]. To bi moralo biti le vprašanje časa, kdaj bo vseh 27 držav članic vzpostavilo tak mehanizem in tako neposredno prispevalo k skupnemu varnostnemu cilju. Povečanje števila držav članic z nacionalnim mehanizmom pregleda neposrednih tujih naložb bi moralo privesti do okrepitve sodelovanja v okviru uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb. Ker pa je gospodarsko okolje negotovo, je število in naravo prihodnjih priglasitev še težje predvideti.

Kar zadeva **možnosti za prihodnji razvoj**, je Evropska komisija leta 2021 začela **študijo o mehanizmu sodelovanja pri neposrednih tujih naložbah**. Njen cilj je oceniti medsebojni vpliv med pregledi, ki jih izvajajo nacionalni organi in Evropska komisija, ter opredeliti vsa pomembna vprašanja v zvezi z učinkovitostjo ali uspešnostjo glede na cilje politike iz uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb[39]. Študija bo prispevala k razmisleku Komisije o morebitni potrebi po reviziji uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb leta 2023. Študija naj bi bila zaključena poleti 2022.

[37] Glej opombo 13.
[38] Glej opombo 14.
[39] Posebni cilji študije so (i) predstaviti pregled obstoječe zakonodaje držav članic, ki že imajo mehanizem pregleda; (ii) pregledati, kako nacionalne zakonodaje in uredba o pregledu neposrednih tujih naložb urejajo medsebojno delovanje nacionalnih organov in njihovo sodelovanje z Evropsko komisijo v okviru mehanizma sodelovanja, vzpostavljenega na podlagi uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb; (iii) opredeliti vse večje težave v sedanjem sistemu, oblikovanem na podlagi nacionalnih zakonodaj in uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb, ki bi lahko privedle do manj uspešnih in/ali manj učinkovitih rezultatov glede na cilje politike iz uredbe o pregledu neposrednih tujih naložb, in (iv) poskrbeti, da ostane upravno breme vlagateljev in drugih deležnikov sorazmerno ob upoštevanju ciljev politike in ustreznih pomislekov glede varnosti ali javnega reda.